

at skabe en eksklusiv Arbejderlovgivning, som tog Sigte paa den Lønarbejder, der paa Grund af sin særlige Stilling var uheldigt stillet, saaledes som det er paavist gennem disse nationaløkonomiske Analyser. Det var altsaa i Grunden ganske bevidst et Stykke Klasselov. Derfor har utvivlsomt Arbejdsløshedsinspektøren Ret i, at det var den herskende Tankegang. Men det forekommer unægtelig mig, at siden den Tid er hele Udviklingen løbet bort fra Teorien, noget, som for øvrigt ikke sjældent hænder nationaløkonomiske Teorier. Det er indenfor Nationaløkonomien saaledes, at man maa lade Teorien følge Livet, ikke kan lade Livet afpasse sig efter de Love, som udfindes i Nationaløkonomens Studereværelse. Saaledes som Udviklingen paa dette specielle Omraade har forment sig her i Landet, giver jeg det Mindretal, jeg før nævnedes, Ret i, at det Synspunkt, man nu maa lægge Vægt paa, som har tvunget sig frem af sig selv, er, at det kommer an paa, ikke om en Mand er Lønarbejder — derfor kan han jo være saa godt stillet, at han ikke har Krav paa Statshjælp —, men om han er ubemidlet. Derfor maa jeg med dette Mindretal mene, at der ikke er nogen Grund til at forhøje Grænserne, saaledes som Flertallet foreslaar, i Landdistrikterne og derved inddrage nye Lag af Befolkningen under de saakaldte ubemidlede Klasse. Og jeg maa ligeledes mene med dette Mindretal, at Sygekasserne under de hidtil gældende Regler har staaet aabne for Personer, der ifølge deres økonomiske Forhold ikke burde kunne nyde Statshjælp, og at det som Følge deraf maa anbefales, at Reglerne for Optagelse i Kasserne snarere gøres strengere end mildere. Disse Grænser er nu saa høje, at naar en Familie har flere Børn; kan man komme op til saadan noget som 3,000 Kr. og derover og dog være Medlem af en anerkendt Sygekasse, altsaa nyde Statstilskud. Det er efter min Mening meget for højt; det er betydelig over den Grænse, hvor der fornuftigvis kan kræves Statstilskud.

Jeg vender mig saa til Spørgsmaalet om, hvorvidt saadanne Medlemmer, der har overskredet Grænsen, bør have Lov til at blive staaende i Sygekassen. Det foreslaas i Lovforslaget, at de skal have

Lov til at blive staaende, men naturligvis saaledes, at Statstilskuddet ikke kommer dem til gode, og de skal udrede en Præmie, der forhøjes saa meget, at den i alt Fald svarer til det Statstilskud, som bortfalder. Dette forekommer mig uheldigt af den Grund, at den nuværende Sygekasseinstitution dog i sin Helhed endnu ikke kan siges at have naaet den tilbørlige forsikringstekniske Rationalitet. Jeg mener, det var rigtigt, at man, til Trods for at Landet — det vidste vi alle — vrirmede af smaa halvinsolvente Sygekasser, ikke voldsomt greb ind i disse Forhold og kommanderede Folk ud af en Sygekasse ind i en anden for at samle dem i store rationelle Sygekasser, og denne skaansomme Behandling, der er blevet disse Sygekasser til Del, og den Maade, hvorpaa man har søgt at lempe sig efter dem og føre dem frem i den rigtige Retning, har vist sig at virke overordentlig gavnligt og har paa en yderst smuk Maade bragt denne Institution til at vokse i den rigtige Retning. Men vedblivende er det dog saaledes, at vi har altfor mange smaa Sygekasser, hvor Medlemstallet er saa ringe, at Risikoen bliver uforholdsmæssig stor, og det rationelle er dog vedblivende, at man skaber store Sygekasser, søger at sprede Risikoen over et saa stort Antal Individuer som muligt, og naar der saa rykker en Mængde Individuer ud af de nuværende anerkendte Sygekassers Omraade, vil der dog ingen Mening være i at lade dem blive staaende der tilbage indenfor disse i og for sig, sygeforsikringsmæssigt set, irrationelle Rammer i Stedet for at lade dem danne større, mere betryggende Selskaber, hvorigennem de maaske ogsaa kunde faa en relativt billigere Forsikring.

Dette er de Hovedbetragtninger, jeg havde ønsket at gøre gældende. I øvrigt maa selvfølgelig Lovforslaget gennemgaaes i et Udvalg, men fra vor Side vil denne Udvalgsbehandling blive foretaget ud fra den velvillige Forstaaelses Synspunkt.

J. Andersen: Der synes fra alle Sider at være Enighed om, at den Sygekasselovgivning, vi fik for en Snes Aar siden, har virket saaledes, at den har formaaet at trænge videre ud og gøre sig